

สาระ: ลูก ๆ ที่แสหวน โรคภัยที่ใหญ่ที่สุดคือสำนึกที่เป็นร่าง เป็นไปด้วยโรคภัยนี้ที่มีความตกต่ำ ดังนั้นจงกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ

คำถาม: เมื่อไรที่ลูก ๆ จะไปถึงสภาพการอยู่เหนือบ่วงกรรม?

คำตอบ: เมื่อลูกได้รับชัยชนะเหนือความทุกข์ทรมานของกรรมด้วยพลังโยคะ และเมื่อลูกกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณอย่างสมบูรณ์ โรคภัยของสำนึกที่เป็นร่างคือโรคภัยที่ใหญ่ที่สุด เป็นไปด้วยโรคภัยนี้ที่โลกได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ จงกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณแล้วลูกจะมีความสุขและความซาบซึ้งและพฤติกรรมของลูกจะได้รับการเปลี่ยนแปลง

เพลง: โอนักเดินทางในเวลากลางคืน, อย่าได้เหนื่อยอ่อน! จุฬหมายปลายทางของรุ่งอรุณนั้นไม่ไกลเลย

โอมซานติ ลูก ๆ ได้ยินความหมายของคำว่า “นักเดินทาง” แล้ว ไม่มีใครนอกจากลูก ๆ บราห์มินสิ่งสร้างที่เกิดจากปากสามารถอธิบายสิ่งนี้ เมื่อลูกเคยเป็นเทพ, ลูกก็เป็นมนุษย์ด้วยเช่นกันและบุคลิกภาพของลูกก็ดีมาก ลูกเคยเต็มเปี่ยมด้วยทุกคุณธรรม 16 องค์เต็ม ลูกเคยเป็นนายของโลก ไม่มีมนุษย์ผู้ใดรู้ว่าลูกเปลี่ยนจากเปลือกหอยไปเป็นเพชรอย่างไร ลูกกำลังเปลี่ยนอย่างสมบูรณ์, ตามลำดับกันไป, ตามความเพียรพยายามที่ลูกทำด้วยเช่นกัน ลูกยังไม่ได้กลายเป็นเทพ ลูกกำลังได้รับการชุบชีวิต บางคนเปลี่ยนไปเล็กน้อย บุคลิกภาพของบางคนก็เปลี่ยนไป 5% และผู้หนึ่ง 10% โลกไม่รู้ว่าบาร์ตเคยเป็นสวรรค์ พวกเขาพูดว่าเหล่าเทพเคยมีชีวิตอยู่ในบาร์ตเมื่อ 3000 ปีก่อนพระคริสต์ พวกเขาเคยมีคุณธรรมเช่นที่พวกเขาถูกเรียกว่าเทวาและเทวี พวกเขาไม่มีคุณธรรมในเวลานี้ ผู้คนไม่เข้าใจว่าการตกของบาร์ต, ซึ่งเคยมั่งคั่งอย่างยั่งยืนเกิดขึ้นได้อย่างไร เพียงพ่อนั่งที่นั่นและอธิบายสิ่งนี้ ลูก ๆ ผู้ที่บุคลิกภาพของเขาได้เปลี่ยนไปก็สามารถอธิบายสิ่งนี้ได้ พ่อบอกว่า: ลูก ๆ เมื่อลูกเคยเป็นเทพ ลูกเคยมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ และแล้วเมื่ออาณาจักรของราวันเริ่มขึ้น ลูกก็ได้กลับมามีสำนึกที่เป็นร่าง สำนึกที่เป็นร่างนี้คือโรคภัยที่ใหญ่ที่สุดที่ลูกมี ในยุคทองลูกเคยมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและมีความสุขอย่างมาก ไม่มีใครรู้ว่าใครได้ทำให้ลูกกลายเป็นเช่นนั้น พ่อนั่งที่นั่นและอธิบายว่าเหตุใดการตกของลูกจึงเกิดขึ้น ลูกลืมนศาสนาของลูก บาร์ตนั้นกลับมาไร้ค่าแม้ 1 สตางค์ อะไรคือเหตุผลหลักสำหรับสิ่งนี้? สำนึกที่เป็นร่าง! ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว ผู้คนไม่รู้ว่าบาร์ตซึ่งเคยมั่งคั่งอย่างยิ่ง เวลานี้ได้กลับมามากจนมากได้อย่างไร พวกเขาเคยเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ดังนั้นพวกเขาได้อยู่อย่างคดโกงในศาสนาและการกระทำได้อย่างไร? พ่อบอกว่า: เมื่อสิ่งนี้ได้กลายเป็นอาณาจักรของราวัน ลูกได้กลับมามีสำนึกที่เป็นร่างและดังนั้นสิ่งนี้จึงได้กลายเป็นสภาพของลูก บันไดได้แสดงถึงการตกเกิดขึ้นได้อย่างไร สำนึกที่เป็นร่างคือเหตุผลหลักว่าเหตุใดลูกจึงไม่มีค่าแม้ 1 สตางค์ พ่อนั่งที่นั่นและอธิบายสิ่งนี้เช่นกัน ในคัมภีร์พวกเขาได้แสดงระยะเวลาของวงจรเป็นหลายแสนปี ทุกวันนี้ผู้ที่รู้คิดคือชาวคริสต์เถียน พวกเขาเองพูดว่า 3000 ปีก่อนพระคริสต์เคยเป็นดินแดนสุขาวดี พวกเขาไม่สามารถเข้าใจว่านั่นคือบาร์ตโบราณที่เรียกว่าสวรรค์ ทุกวันนี้พวกเขาไม่รู้ถึงประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ที่สมบูรณ์ของบาร์ต ลูก ๆ ไม่กี่คนมีความรู้เล็กน้อย แต่พวกเขานั้นมีสำนึกที่เป็นร่างด้วยเช่นกัน ด้วยการคิดว่าไม่มีใครเป็นเหมือนพวกเขา พ่อบอกว่าเหตุใดบาร์ตจึงได้ไปถึงสภาพที่ตกต่ำเช่นนั้น บาปคานธีเองก็เคยพูดด้วยเช่นกันว่า: ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! มาและก่อตั้งอาณาจักรของราม แน่นอนที่ดวงวิญญาณเคยได้รับความสุขจากพ่อในบางเวลา เพราะเหตุนี้พวกเขาจึงจดจำผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อบอกว่า: ลูก ๆ ของพ่อผู้ที่เปลี่ยนจากศูทรเป็นบราห์มินไม่ได้กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณอย่างสมบูรณ์เช่นกัน พวกเขากลับมามีสำนึกที่เป็นร่างซ้ำแล้วซ้ำเล่า นี่คือโรคภัยที่เก่าแก่ที่สุด และเป็นไปด้วยสิ่งนี้ที่สภาพของลูกได้กลายเป็นเช่นนี้ สิ่งนี้ใช้ความเพียรพยายามอย่างมากที่จะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ มากเท่าที่ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกจะจดจำพ่อมากตามนั้น ดังนั้นนั้นควรจะมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด ได้มีการจดจำกันว่า: ลูกเคยไล่ใจที่จะพบกับผู้สูงสุดเดียวผู้ที่อยู่ในธาตุนบราห์ม ธาตุที่อยู่เหนือทุกสิ่ง และเวลานี้ลูกได้พบกับท่านแล้ว ลูกได้รับมรดกถึง 21 ชาติเกิดจากท่าน อะไรอื่นอีกเล่าที่ลูกต้องการ? เพียงแต่กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ ลูกอาจจะอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ทั้งโลกนั้นมีสำนึกที่เป็นร่าง การตกของบาร์ต ซึ่งเคยสูงส่งอย่างมากได้เกิดขึ้น ไม่มีใครสามารถบอกลูกว่าประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์คืออะไร สิ่งเหล่านี้ไม่ได้อ้างอิงไว้ในคัมภีร์ใด เหล่าเทพเคยมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ พวกเขาเข้าใจว่าพวกเขาต้องละร่างและใช้อีกร่างหนึ่ง พวกเขาไม่ได้มีสำนึกในพระเจ้า ยิ่งลูกคงอยู่ในสำนึกเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อมากเพียงไร ลูกจะกลับมาอ่อนหวานมากตามนั้น เป็นไปด้วยการกลับมาสำนึกที่เป็นร่างที่มีการบรรพชาและเบาะแสและพฤติกรรมที่เป็นเช่นลิง พ่อบอกว่าทั้งหมดนี้ บาบานี้ก็เข้าใจทั้งหมดนี้ด้วยเช่นกัน ลูก ๆ บางคนก็ได้กลับมามีสำนึกที่เป็นร่างและลืมนิพพาน แม้กระทั่งลูกที่ดีมากก็อยู่อย่างมีสำนึกที่เป็นร่าง พวกเขาไม่ได้มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกสามารถอธิบายประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ที่ไม่มีขีดจำกัดนี้แก่ใครก็ตาม แน่นอนที่จะมีอาณาจักรสุริยวงศ์และจันทร์ราวงค์ ไม่มีใครรู้จักละคร เวลานี้บาร์ตได้ตกลงไปอย่างมากและรากเหง้าของการตกนั้นก็คือสำนึกที่เป็นร่าง ลูก ๆ บางคนเองก็กลับมามีสำนึกที่เป็นร่าง พวกเขาไม่ได้เข้าใจว่าใครกำลังให้การกำหนดแก่พวกเขา ให้คิดอยู่เสมอว่าเป็นชีพบบาผู้ที่กำลังบอกลูก เป็นไปเนื่องจากไม่ได้จดจำชีพบบาที่ลูกกลับมามีสำนึกที่เป็น

ร่าง ทั้งโลกได้กลับมามีสำนึกที่เป็นร่างและเหตุนี้เองพอจึงพูดว่า: ให้จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ! ให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ! ดวงวิญญาณรับฟังด้วยร่างกายนี้และเล่นบทบาทของเขา พ่ออธิบายอย่างดีมาก แม้ว่าลูกบางคนให้คำบรรยายที่ดี พฤติกรรมที่ดีก็เป็นที่ต้องการเช่นกัน เนื่องจากการกลับมามีสำนึกที่เป็นร่าง บางคนจึงสับสน คนนั้นไม่ใช่ความสุขหรือความซาบซึ้ง และแล้วพวกเขาก็ได้ทำกรรมที่เป็นบาปอย่างยิ่งที่เนื่องจากสิ่งนั้นลูกจึงมีประสบการณ์ของการลงโทษอย่างมาก นั่นมีความเสียหายอย่างมากที่เกิดขึ้นจากการมีสำนึกที่เป็นร่าง จึงได้มีประสบการณ์ของการลงโทษอย่างมาก พ่อพูดว่า: นี่คือรัฐบาลของโลกของพระเจ้า, ใช่ไหม? เมื่อชาวของพ่อที่เป็นรัฐบาลของพระเจ้าคือดาราภราชา เมื่อลูกทำกรรมดี ลูกก็ได้รับผลที่ดีจากสิ่งนั้น ด้วยการทำกรรมที่ไม่ดีก็ได้รับประสบการณ์ของการลงโทษ ทุกคนมีประสบการณ์ของการลงโทษในทรงช่วงของกรรมเช่นกัน มีเรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งนี้ สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดอ้างอิงถึงเวลานี้ ค่ายกย่องเป็นของพ่อผู้เดียวเท่านั้น ไม่ได้มีค่ายกย่องของใครอื่น เหตุนี้เองจึงมีการเขียนไว้ว่า: ตริมูรติชีพแจนที่มีค่าเช่นเพชร ที่เหลือทั้งหมดมีค่าเช่นเปลือกหอย ไม่มีใครนอกจากชีพบาบาสามารถชำระลูกให้บริสุทธิ์ ลูกกลับมาบริสุทธิ์แต่แล้วราวันก็ทำให้ลูกไม่บริสุทธิ์เนื่องจากสิ่งนี้ทุกคนจึงได้กลับมามีสำนึกที่เป็นร่าง เวลานี้ลูกกำลังจะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ สภาพสำนึกเป็นดวงวิญญาณนี้คงอยู่ถึง 21 ชาติเกิด ดังนั้นความยิ่งใหญ่เป็นของผู้เดียว เป็นชีพบาบาที่ทำให้บาร์ตเป็นสวรรค์ ไม่มีใครรู้ว่าเมื่อไหร่ชีพบาบาจะมา ประวัติของท่านควรจะเป็นอันดับแรก พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดนั้นเรียกว่าชีวา ลูกเข้าใจว่าเคยมีการตกเนื่องจากสำนึกที่เป็นร่าง เป็นไปเมื่อสิ่งนี้ได้เกิดขึ้นที่พ่อสามารถที่จะมาเพื่อทำให้มีการขึ้น ความรุ่งเรืองและการล่มสลาย กลางวันและกลางคืน พระอาทิตย์แห่งความรู้ขึ้นและขับไล่ความมืดมิดของความไม่รู้ ความไม่รู้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือความไม่รู้ของสำนึกที่เป็นร่าง ไม่มีใครแม้กระทั่งรู้เกี่ยวกับดวงวิญญาณ พวกเขาเพียงแค่พูดว่าดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด และดังนั้นพวกเขาจึงได้กลายเป็นดวงวิญญาณบาปอย่างยิ่ง! เหตุนี้เองจึงได้มีการตก ลูกได้ใช้ 84 ชาติเกิดแล้วและเฝ้าแต่ลงบันไดมา การละเล่นนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว ไม่มีใครนอกจากลูกๆ รู้ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลก ว่ามีการล่มสลายของโลกอย่างไร พวกเขาเชื่อว่าเคยมีการพัฒนาอย่างมากจากวิทยาศาสตร์ พวกเขาไม่ได้เข้าใจว่าโลกนั้นได้เป็นนรกและไม่บริสุทธิ์มากยิ่งขึ้น นั่นมีสำนึกที่เป็นร่างอย่างมาก พ่อพูดว่า: เวลานี้ลูกต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ มีมหารัตินี้ดีมากอยู่มากมาย พวกเขาพูดความรู้อย่างดีมาก แต่สำนึกที่เป็นร่างของพวกเขายังไม่ถูกขจัดออกไป เนื่องจากสำนึกที่เป็นร่างจึงมีร่องรอยของความโกรธในบางคน ร่องรอยของความผูกพันยึดมั่นในสิ่งอื่น มีสิ่งใดสิ่งหนึ่ง บุคลิกภาพต้องได้รับการเปลี่ยนแปลง จึงกลับมาอ่อนหวานอย่างมาก เหตุนี้เองตัวอย่างของสิ่งที่ดีและแคะติ่มน้ำจากลำธารเดียวกันจึงได้ให้ไว้ ที่นั่นไม่มีสัตว์ใดที่เป็นเหตุของความทุกข์ แทบจะไม่มีใครเข้าใจสิ่งเหล่านี้ พวกเขาเข้าใจสิ่งเหล่านั้นตามลำดับกันไป เป็นไปด้วยความยากลำบากอย่างยิ่งที่ความทุกข์ทรมานของกรรมได้จบลง และพวกเขานั้นได้กลับมาอยู่เหนือบ่วงกรรม หลายต่อหลายคนกลับมามีสำนึกที่เป็นร่าง พวกเขาไม่ได้สำนึกว่าใครกำลังให้การกำหนดเหล่านี้แก่พวกเขา ลูกจะสามารถได้รับศรีมัทจากศรีภคคุณได้อย่างไร? ชีพบาบาพูดว่า: พ่อจะสามารถให้ศรีมัทแก่ลูกโดยไม่มีผู้ใดได้อย่างไร? ผู้นี้คือพาหนะที่ถูกกำหนดไว้แล้วของพ่อ อย่าได้ทำลายตนเองโดยไม่ได้รับอะไรด้วยการกลับมามีสำนึกที่เป็นร่างและทำกรรมที่ผิด! ผลที่เกิดขึ้นตามมาของสิ่งนั้นจะเป็นเช่นไรเล่า? จะได้รับสถานภาพที่ต่ำมาก ผู้ที่ไร้การศึกษาจะต้องก้มลงเบื้องหน้าผู้ที่มีการศึกษา ผู้คนมากมายพูดว่าประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของบาร์ตยังไม่ได้สมบูรณ์เช่นที่ควรจะเป็น สิ่งนี้ต้องมีการอธิบายแก่พวกเขา ไม่มีใครนอกจากลูกสามารถอธิบายสิ่งนี้ อย่างไรก็ตามสภาพสำนึกเป็นดวงวิญญาณนั้นเป็นที่ต้องการ เพียงบุคคลเหล่านั้นเท่านั้นที่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง แต่กระนั้นยังไม่มีลูกคนใดได้ไปถึงสภาพการอยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก ผู้นี้ (บราห์มาบา) มีความรับผิดชอบมากมายในตัวท่าน ท่านมีความกังวลมากมาย ถึงแม้ว่าท่านเข้าใจว่าทุกสิ่งเกิดขึ้นตามละคร กระนั้นก็ตามวิธีการต่างๆ ต้องมีการคิดค้นขึ้นเพื่อที่จะอธิบายแก่ลูก เหตุนี้เองบาบาจึงพูดว่า: ลูกสามารถกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณได้มากยิ่งขึ้นกว่า ลูกไม่ได้มีภาระใดๆ ในลูก พ่อมีภาระมากมาย ผู้นี้คือประชาธิปไตยบราห์มาคือหัวหน้า อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้ว่าชีพบาบา กำลังนั่งอยู่ในท่าน ในบรรดาลูกด้วยแทบจะไม่รู้ใครรักษาศรีธานนี้ ลูกต้องรู้ถึงประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกนี้ว่าเมื่อไหร่ที่เป็นสวรรค์ในบาร์ตแล้วและสวรรค์นั้นจากไปสู่อะไร การตกเกิดขึ้นได้อย่างไร? ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ ไม่มีใครสามารถเข้าใจจนกว่าลูกจะอธิบาย เหตุนี้เองบาบาจึงได้ให้การกำหนดแก่ลูก ให้เขียนถึงผู้คนในโรงเรียนและบอกพวกเขาว่าพวกเขาควรจะแสดงประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ ลูกควรจะให้การบรรยายเกี่ยวกับการล่มสลาย บาร์ตนั้นเคยเป็นเช่นเพชรและกลายเป็นเช่นเปลือกหอยได้อย่างไร? สิ่งนี้ใช้เวลากี่ปี? พวกเขาสามารถอธิบายทั้งหมดนี้ ลูกสามารถทิ้งแผ่นพับจากเครื่องบิน ผู้ที่อธิบายนั้นต้องฉลาดอย่างยิ่ง รัฐบาลต้องการสิ่งนี้ ดังนั้นลูกควรเชิญทุกคนให้ไปยังรัฐสภา วิทยาลัยบาวันในเดลี สิ่งนี้ควรจะมีการตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์เช่นกัน ส่งบัตรเชิญให้แก่ทุกคนด้วยเช่นกัน! เรากำลังอธิบายแก่ท่านถึงประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกตั้งแต่ตอนเริ่มต้นจนถึงตอนสิ้นสุด พวกเขาจะมาและไปด้วยตนเอง ไม่มีเรื่องของเงินทอง ยกตัวอย่าง หากลูกพบกับใครบางคนที่ต้องการที่จะมอบของขวัญให้กับลูก ลูกไม่สามารถที่จะรับได้ ลูกควรจะใช้สิ่งนั้นเพื่องานรับใช้ แต่ลูกไม่

สามารถจะรับสิ่งนั้นเพื่อตนเอง พ่อพูดว่า: พ่อจะทำอะไรจากการให้ทานจากลูกหรือ? พ่อจะต้องให้การตอบแทนอย่างมากแก่ลูก พ่อเป็นนายหน้าค้าหุ้นที่ฉลาดอย่างยิ่ง อัจชะ

ถึงลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้ทำการกระทำที่ผิด ๆ ใดด้วยการกลับมาที่มีสำนึกที่เป็นร่าง ให้ทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ที่จะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ เฝ้าแต่เปลี่ยนแปลงแก้ไขบุคลิกภาพของลูก
2. ให้กลับมาเยือกเย็นและอ่อนหวานอย่างมาก ๆ ให้จัดวิญญาณปีศาจร้ายของความโกรธและความผูกพันยึดมั่นจากภายในตัวลูก

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ที่เคารพตนเองที่สูงส่งและคงอยู่บนที่นั่งของความเคารพตนเองและทำให้มายาอุทิศตน ความเคารพตนเองที่สูงส่งที่สุดของยุครบรจบพบกันคือการมีสำนึกรู้ของการเป็นนายผู้ทรงอำนาจ เมื่อหัวหน้าหรือราชานั่งอยู่บนที่นั่งของความเคารพตนเอง และแล้วผู้อื่นก็ให้ความเคารพแก่พวกเขาเช่นกัน ถ้าพวกเขาไม่ได้นั่งอยู่บนที่นั่ง ก็ไม่มีใครจะเชื่อฟังคำสั่งของพวกเขา เช่นเดียวกัน ลูกต้องกลายเป็นผู้ที่มีความเคารพตนเองและนั่งอยู่บนที่นั่งของความเคารพตนเองที่สูงส่งของลูก และแล้วมาจะอุทิศตนเองให้แก่ลูก

คติพจน์: เพียงผู้ที่รักษาสภาพของการเป็นผู้สังเกตการณ์และมีประสบการณ์ของความเป็นมิตรของความสุขของหัวใจเท่านั้น คือดวงวิญญาณผู้ที่ถูกดูดซับอยู่ในความรัก

*** โอม ซานติ ***